

ఇం దొకయందర్భము. హరిపాదపద్మజ్యేష్ఠమునకుఁ బద్మజశబ్ద ప్రయోగమునకే కదా వ్యాప్తిఁ గల్పించిరి, దీనికి హరిపాదపద్మజ్యేష్ఠమున్నచోటఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గానిపద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయెటులుభంజకంబగును? కానఁ గన్తువామియందుఁ బద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము చేయుట సయుక్తికము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టును.

ఈద్రవ్యత రావుగారు, శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు భీమఖండములో “పద్మనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగారు రెడ్డినపాఠములో “కైటభదైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొందె యనుచోట (ఉదయంబునొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయన్నేహలబ్ధంబులు జోని పావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయన్నేహలబ్ధంబు లచ్చోనిపాతనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమనస్వభావవచనంబులు ధరియించి అనుచోట (భరితమనస్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతప్పులు విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్మనాయకులన వెలమలన” అనివా రెడ్డినపాఠము గూడ సరిగామిచే “పద్మనాయకు లనువెలమలన” అనుపాఠ మేర్పింపఁబడును. అందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియూహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గన్ప పంట మొదలగువారియందుఁ బద్మనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమములకము. “పద్మనాయకులను” అనుచోటి అనుశబ్దము

వెలమపదముతో నమసించినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసఘటకపదములు లేదఘటకపదములతో నన్వయించునపుడు సమాసం బసాధువని శాస్త్రము కలదు.

తరువాత “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మఁ డను వాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల సమూహ మని యర్థము గాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తొలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము పారిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే వచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కష్టమయందుఁ పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. ఆవల నది వెలమలకు వచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నందుకొనిరి. వీరిమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమానప్రవృత్తినిమిత్తకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తొలుతనే పద్మనాయకకులనామము వచ్చినదనుటయు సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూడింటిని నొక్కచేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “చైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవృత్తిని మాత్రమే చూపి యుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవృత్తికథన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వృత్తికథనమని యెంచుట యుచితంబే కదా !

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసిన స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలిగినసమూహ మని యర్థముగాక మానదు.” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేరు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేరుపడివచ్చి ప్రత్యేకముగా నొకతెగవైరని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేవై నఁ గలవా యని పరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్పట్టక మానవు " అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీశేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. మూడుఁడు "సజాతీయైః కులం యూభవే, గోత్ర జననకులా న్యభిజనాన్వయా " అనుకోశములను బట్టి కులపద మేక జాతీయసమూహమును సంతరిని బోధించుటవలనఁ బద్ధనాయక కులపదమునకుఁ బద్ధుఁడు నాయకుఁడుగాఁగలయేక జాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహ మనిగాని పద్ధనాయకుఁడనువానిసంతానమనిగాని, యమూర్థచెప్పఁదగియుండగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులకబ్బమునకు భిన్న జాతీయసమూహ మని యర్థము రాక యుండఁగా, " వేర్వేరు తెగలనుండి యేకారణముననో వేఱుపడి వచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవా రయిరని తెలుపుటకుఁ బద్ధనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది " అని వ్రాయుట " అర్ధవృత్తవృత్తి రసర్థహేతుః " అన్నమాట కదా ! పైగా " అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేవై నఁ గలవా యనిపరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్పట్టకమానవు " అని వ్రాసినారు. ఇయ్యది " బహునాం జన్తనామంతే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే " అనుభగవదుపదేశమును బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కండేయుసంతయాముపు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయుచు వచ్చినఁ గొంతవఱకు(అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చునని దాచిచూపినారు. సుప్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శిలా శాసనములు పద్ధనాయకులు పవిత్రాన్వయు లని ఘంటాపథముగ బోధించుచుండఁగా సంతమందబుద్ధియైనను " తృప్తావ్రో వర్తదాతీరే కూపం ఖనతి దుర్గతిః " అనున్వాయము సనుసరించి విరుపక్షించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పియుప్పుడెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాంతకట్టలలోఁ జిక్కునని వీ రాశ పెట్టినయాధారము తెట్టివిగ నుండునో తెలియఁదగి యున్నది. ఇట నాధారము లనఁగాఁ బ్రమాణములు అయ్యవి ప్రత్యక్షాదిభేదభిన్నములు. పద్మనాయకులు నానాజాతులలోనుండి వచ్చి యొకతెగ వారుగా నేర్పడినారనువిషయ మెవరును గనులఁ జూచినవారు కారు. వ్యాప్తిజ్ఞానము సంభవింపమి ననుమానము. దుష్టులము. ఉపమానం బతిప్రసక్తము. శాబ్దము శబ్దజన్య బోధము. ఆప్తవాక్యము శబ్దమునాఁ బరఁగు. ఆప్తండు యథార్థవక్త. ఆప్త లనఁదగుచుహాకపులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు తల క్రిందునడిసను వీరికి దొరకవు. పుక్కిటిపురాణములననుసరించినచో నతి చేతిలోని వెన్నముద్దను వదలి మోచేయి నాకుటవంటి దగును. కాన వీ రాశించినయర్థము ఘటిల్లదు.

ఇకఁ బైఠూఁడునిషయములలో రెండవది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధు లై వారేచర్లవారు చతుర్థ వర్ణమునందు జనించినవార మని స్పష్టముగఁ దెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజు లయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథ ములందుఁ బద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగానే యుండి తరువాత శూద్రు లయిపోయి రనియు శూద్రజాతుఁవారి కెవ్వరికి క్షత్రియవామము వర్తింపదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీవెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత విరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము నుపోద్ఘాతము 25 పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “ కాబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారణ

ప్రయాసమునొందుట కలిబలముననే గాని శాస్త్రమునఁ గాదు * అను వాక్కు 11 పేజీలు క్షత్రియత్వమును నిరసించి యుండఁగాఁ దద్వివరతముగ రావుగారుభావించుట వింతగానున్నది. వీరలుతొలుత క్షత్రియులుగా నుండి రని యభిప్రాయముట పూర్వులు శూద్రుల మని వ్రాసినందునకుఁ గాని క్షత్రియుల మని వ్రాయనందునకుఁ గాని విరుద్ధము కాదు. వారు క్షత్రియత్వపేధమును జేసినవారు కారు. మతేమన్నఁ దత్కాలస్థితిని మాత్రమే వ్రాసియున్నారు. ప్రమాణబలముచేతఁ బ్రమేయసిద్ధి యగుచుండి యది సత్యక్షమునకు విరుద్ధముగాక యుండఁగాఁ బరిహరించుటకు పీ టుండదు.

ఇదిగాక, సై వాదతాము పద్మపతికి సంబంధించిన క్షత్రియుల మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న నితిరులు క్షత్రియులు కా రని వ్రాయించినవారు కారు. శూద్రవేషధారణము పద్మనాయక పదవహనము ఆంధ్రదేశవాసము క్షత్రియు మున్నగుధర్మముల కూడి కచే మార్కండేయపురాణోక్త ఘహపద్మపతివృత్తాంతసమన్వయమును బట్టి యాక్షత్రియులే యీపద్మనాయకు లనిప్రత్యభిజ్ఞ కవకాశముగలిగినది. రాచవారు మొదలగువారలందు శూద్రవేషము లేమిని కమ్మకాఁపు ము న్నగువారలందుఁ బద్మపతినామవహనము లేమినిబట్టి వారలు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియులు కారని యే వారియభిప్రాయము కాని క్షత్రియులు కా రని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని చెప్పుకొనుట పద్మనాయకులు తొలుతక్షత్రియు లనుటకు బాధకముగాదు. అగునన్నచోఁ దత్ప్రకారము నిరూపింపవలసి యుండును. ఇవన్నియుఁ దెలియక “ రాచవారియొక్క పూర్వులు సయితము వారిశాసనములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పుకొని యుండఁగాఁ బెక్కు తెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యీశాఖవారు తాము మాత్రము క్షత్రియసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

నింతగా నున్నది. " అని వ్రాయుట కేవలము జవాబు దైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివ్యర్థపు వ్రాత వ్రాయుట యంతకన్న నిక నేమి కాగలదు ?

ఇంకొక్కటి. " పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధు లగు కేశవ వారు చతుర్థవర్ణమువార మని చెప్పకొనుచుండగా " నని వ్రాయుటచేతను, " శ్రీనాథకవి తనభీమఖండమునందు...నాకడ నున్నట్లు దితప్రతిలో నున్నది " అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడగలదు. ఇట్టివారయ్యను బ్రమాణములను మఱుగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట " గుణాయంతే దోషా స్సుజనవదనే దుర్జనముఫే గుణా దోషాయంతే " అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయ నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్షసాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి య నభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుడు పద్మజులకు సపంక్తిభోజన గౌరవముసంగినాడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. " మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియు లయినప్పుడు గదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడియగుట కనువై యుండును. కాక తీయులు క్షత్రియకులమువారు కారనియు చతుర్థకులజాతీ యనియు నిటీవల దొరికినరెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులలోడి సహపంక్తిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత వీరు తక్కిన వెలమకమ్మకాఖలవారికన్నఁ గులాధిక్యము గలవారని

చెప్పటకుఁ గారణ మగువడను గదా! పద్మనాయకులు చెప్పకొను గాధను బట్టి వీరలకుఁ బ్రతాపపరునికిఁ బూర్వము వానితో సహా పంక్తిభోజనము లేదని యర్థ మగుచున్నదికదా? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండి యుండక మానదు" అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు భాజనములందుఁ గలసంప్రదాయములు గమనింపనటులు కానం బడియెడిని. రాజులు ప్రతివారి తోడను సహాపంక్తిభోజనము చేయువారు కారు భాత్యపుత్రాదులతోఁ గాక యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో సది పంక్తికివచ్చినవారికి గౌరవ ప్రదానముగనే యుండును. ఇట్లు రాజులతో నేకాసనోపవేశనము సర్థా సనోపవేశనము పార్శ్వవిశేషోపవేశనము మున్నగునవికూడ గౌరవము లుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజభాజనముల నుండువారికిఁ దెలిసి యుండఁగలవు. కాఁబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్న ప్రతాపరుద్రునిపంక్తిలాభము గౌరవజనకమని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుట తగి యున్నది. ఇప్పుడు హైందవు లనేకులు కింగుయొక్కయు వైసరాయియొక్కయు బంక్తిభోజనాహ్వానమును బెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప గౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘట్టిల్లకపోయిన నాహ్వానం బైనం జాలునని యట్లుత్తమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు. ఇందువలన రావుగారు "మొట్టమొదట కాకతీయులు శ్రీత్రియు లయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘటత వెల్లిడిపఱచుట కనువై యుండును." అని మొదలుగా వ్రాసిసవ్రాత పైమర్యాదల నెఱుంగక వ్రాసిసవ్రాతగా నేర్పడుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారై నను వారిపంక్తిలాభము గొప్పగౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ జాతివారై నపు డింకను విశేషగౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇకఁ గాకతీయులు శ్రీత్రియులు కారనువిషయము శేషించినది. వారు శ్రీత్రియు లైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారిలో నపంక్తిభోజనము గౌరవాధాయకమనుటకు తతి లేదు. కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృతోపయోగి కాదు. అయినను వాది ప్రదర్శితములై నయనుపయుక్తవిషయములనువదలిదిక్షాత్రముగ సిద్ధాంతమును బెలిపెదను. కాకతీయులు ఊత్తియులే కాని తదితరులు కారు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం త దద్య జయతి శ్రీకాకతీయాస్వయః
పాతివ్రత్య ముపైతి సాంప్రత మమీ ష్వస్తాను విశ్వంధరా
అస్తభి ర్నిజదోఃప్రసూతి మధునా ధన్యా మహా మన్యతే
య త్కర్తవ్యముపాదిశక్తులపతి దేవస్వయంభా స్వయమ్”

అనియు

“అమూలా త్ఫలితా ప్రసత్తిలతికా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా ఊత్తియమాభిమండనమనే స్తాతస్య సానుగ్రహ

అనియు మున్నగాఁ గాకతీయులు ఊత్తియులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృతోపయుక్తార్థము. — ఇప్పుడు బ్రహ్మ మాచేత నిజదోఃప్రసూతి యగుఊత్తి జాతిని గృతకృత్య మైనదానినిగాఁ దలంచుచున్నాఁ డని. రెండవదియం దురెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి ఊత్తియశ్రేష్ఠుండగు లండ్రి యొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతివారు ఊత్తియులు గాకున్న నీయర్థము లస్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్వే కులే నిర్మితే
తే జాతే లఘునీ గుణై ర్విజయిని శ్రీకాకతీ యాస్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతికులమును సూర్యసోమవంశములకు భిన్న మైనదానినిగాఁ జెప్పుట కాకతీయ ఊత్తియత్వశాధకంబు

గాడు. సూర్యచంద్రవంశశ్చైతే కాక యితరులు గూడ తుత్త్రీయులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యాః పరిశక్తేః కృపయా కూశ్చాండవల్లికా కాచితో

పుత్త్రీ మసూత.త.దేత త్కుల మనఘం కాకతీయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాబట్టి అట్టివారై విద్యానాథుని హృదయాహూఢం బై యుండి కాకతికులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మైన తుత్త్రీయకుల మని నర్థించి యైన నుండవచ్చును, కానిచో గాకతివారు తుత్త్రీయు లని బోధించెడుపైవాక్యములు విరోధించును. కాబట్టి యది వీరి తుత్త్రీయత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రతుత్త్రీయపక్షశిక్షావిధౌ ప్రోక్షే ప్రకాక్షేయకాః ”

అనుటచే వీరు తుత్త్రీయేతరు లని కొందఱియూహా సరియైనది కాదు. రాజు దుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యంతగ్గతి యు దుష్టరాజగజాంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యంతగ్గతియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు తుత్త్రీయు లని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజీయము మున్నగాఁ గొన్నిగ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు తుత్త్రీయు లని నుశువుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విద్యానాథీయసంపాదంబున నవియుఁ బ్రమాణకోటిం జేపచున్నయవి.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా మాటుపల్లి శాసనములోఁ దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యనినుండి తమ పఱకు సంశాసని వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబద్ధదోరాలవాలం

జేసం లంబోదరకలిముఖం పందనై ర్మండయూమః

యస్య క్షీడాపరణతిభువో మేరుశ్శంగస్ఫులింగా
స్సంధృశ్యంతే దురితతిమిరోత్సారణాకార్యనూర్యాః”

అని యుపక్రమించి కొన్ని పద్యములతోరువాత

“విశ్వైసాంధతమసాంధ్యనిరాకణ్ఠ్ఠ
రంభోరుహం చ హరితాం చ వికాసహేతుః
య స్యేక్షగా జ్జగదశేష మిదం సిస్మత్
రావిష్కభూన భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభూ న్నామ్నా శేఘరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్యమార్ధస్యచూడామణి రివాపరః
ఇత్వాకు రామ తస్మి న్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవర్తీ సాక్షా చ్ఛ్రీవత్సవతా
స్స్వయ ముదిత ఇవ త్రాతు కామో ధరిత్రీమ్”

అని చెప్పుచువచ్చి

“అథ నిరవిశే దుర్వీం తత్కులోదస్వదించుః
కిల జలనిధివేలా మేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదురుకరవాలః కాలకాలాంబువాహః
భ్యదయ.....హంసః” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్తురి డగుజగ

దాళ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములో, గాకతీయులు సూర్యవంశజులైనట్టియు అని
వ్రాయించి యున్నాడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ నీచరిత్రము
వైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రవర్తిపదమును పొందిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యతఁడు సూర్యవంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి స్థాపింపఁ

బడినది" అని జ్ఞాఘ్రికింద గణించినారు. అందువలన దృష్టి కరము లైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకార మొకవేళ నాతం డ్లు పొగడి యుండు ననుకొందమన్నను గణపతిమహారాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పవచ్చును? తమకులవిషయమై వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరము బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాణాలు సూర్యవంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొందఱునుచున్నారు. అట్లాహించినపుడు స్వయంతమున వాస్తవక్షత్రియులెవరో వారియందుఁ గూడ నీశంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిగాజై వర్ణాశ్రమపరిపాలకుండై ఘనతః జెందిన యగ్గణపతిదేవుండు క్షత్రియుల మని యనశ్చయుగఁ గులముగానికులము నేలవ్రాయించును? అంతటిఘనుం డట్లనశ్చయు వ్రాయించినచో లోకులు నిందింతురుగాదా! ఇంక గణపతిదేవునకుఁ బూర్వలావంశపురాజులు క్షత్రియుల మని యెవరును వ్రాయంపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యున్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయంపకయుండినపుడు వారికి క్షత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురువరంపరలోఁ జేరి దుద్రాచి కాలమునను ద్వితీయప్రతాపరుద్రునికాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్నశివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించినదాన శాసనమున

‘అస్తి స్వస్తిమతీ తమ ర్భగవతో దేవస్య తస్య స్సుక
న్నాభీవంకజసంభవస్య భుజతో యే క్షత్రియా జ్జితే

లేమాం తిగ్గమరీచినంతిభవో యే దుర్జయాః క్షత్రియా
స్తేమా మస్తి కులం కలంకహితం శ్రీకాకతీభూభూజామ్

అని వ్రాయించినాడు.

ఈశానన మెల్లఁ జదివినవారి కీశివదేవముహూమునియొక్క సత్య శౌచక్షమాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈముహూభావుడు కాకతివారిచే నీయబడిన మందర మనునగ్రహమును సజ్జనులకుఁ జించిపెట్టిన వాఁడు కాబట్టి స్వసుఖపరుడై పోషకుల వీతికై కల్లులు చెప్పనాఁడు కాఁడనియు, కాకతివారిసులగుచునై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న వాఁడు కాబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ గూడ సంశయించినచో నిఁక నెన్నియుఁ బ్రమాణపరిని సధిరోహింపఁ జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పరమప్రమాణముగా 12 ప్రకరణ మున రుద్రదేవీవృత్తాంతమున నెత్తికొన్నవారు. తమకుఁ గావలసిన యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ ములో సప్రమాణ మని తీసివేయుటకు నలను లేదు. అట్లుగచో స్వకీయ ప్రామాణికతకు భంగము రాఁగలదు. ఇటులుండఁ గాకతివారి కుల విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపరిపక మూసిపెట్టి “కాక తీయులు క్షత్రియకులమువారు కాగనియు, చతుర్థకులజులే యనియు నిటీవల దొరికిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.” అని రావుగారు వ్రాయుటవలన నందెన్నియో విశేష ముండునని బోధప డక పోదు. ఒకవేళ క్షత్రియు లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పకొనవత్తురు. అది స్వసిద్ధాంతమున కడ్డము వచ్చుననితలంచి యిటులువ్రాసిరేమో! అట్టి ముహూభావులేకదా! కానిచో గణపతిదేవునియొక్కయు సాతనిగురు వ్రయొక్కయు నాతనిదండనాథునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పరుద్రయశోభూషణము సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము మున్నగు గ్రంథములు కాకతివారు క్షత్రియు అని ఘంటాఘోషముగఁ జాటుచుండఁగా నన్నింటిని దలక్రిందుచేసి యిటులు వ్రాయ సాహసించుట. దీనినిజ మెటులుండిన నిఁక వారగపఱచిన మల్యాలగుండయ దండనాథునిభార్య కుప్పమ్మశాసనములు వాసిద్ధాంతమున కెంతమాత్రము సాధకంబు లగునో విచరింతము. అందొక్కటి

“ తేషా మమేయమహిమా మహితే వర్ణాశ్రయః
ప్రసవభూమి రతిప్రవృద్ధః । శుద్ధో భవ త్సమధికం
చతుర్థావానాం దుగ్ధాభివ త్పునుషరత్నగుణై

.....ప్రశస్త మస్తి తత్త్రాపి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి వారుశూద్రులని చెప్పట కవకాశములేదు. వారికులప్రస్తావమే యిందుఁ గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసంజర్భములలో నావిషయ ముండు నందురేమో ! అనుషయ క్త మైనదానిని బ్రకటించి యుపయ క్త మైనదానిని సమయము వచ్చినపుడు మూసిపెట్టనేల ? అందువలనఁ గారణ మెద్దియో యుండు నని తోఁపకమానదు కదా ! కాన నిది వారి సిద్ధాంతమునకు సాధకము గాఁజాలదు. అందువలన “ ఇటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో ” అని వారువ్రాయుట సరిగదని తేలినది.

ఇఁక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు క్షత్రియులు కా రని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“ అస్మజ్ చృతురో వర్ణా ముఖబాహూరుపాదతః
అన్య న్యచ్ఛాసచాదీని భూతాని స్థావరాణిచ
అథ స్వీకృతవర్ణోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః
జాతాః ద్విజాతయః పశ్చా చృతుశ్శకుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్వ) నేకస్వపాలఫాలలిఖితాః పీఠాంకవర్ణావళిం
దశ్యందర్శ మనర్గళం సమచర తీవ్రః ప్రతాపానలః
యస్యో దంచితకాకతీశ్వరకుల క్షీరాబ్ధి సంవర్ధన

ప్రౌఢాహంకృతిచంద్రమా స్సమభవ త్ప్రోలాభిధానోన్మతః ॥

అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలన నే యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని కన్న దుర్బలంబై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణ పతి దేవుడును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁ డగు విద్యానాథుడును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయ కుండగు మల్యాల గుండయభార్య కుప్పయ్య వ్రాయించినశాసనాక్షర ములు ప్రమాణము లని చెప్పట యెప్పుడు కదా !

ఇదిగాక, దీనియర్థము పరిశీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్వ) తీవ్రః ప్రతాపానలః అనర్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహ మైనప్రతాపాగ్ని యుడ్డము లేకుండ సంచరించెను. అని యర్థము. పీ ఠాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు పితృపము లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వేదకివేదకి)భక్షించెను నశింపఁజే సెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక, ఉత్తరార్ధమున యస్య అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతా పాగ్నికీ బ్రోలరాజ గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును. ప్రతాపాగ్ని నుండి పురుషుఁ డుదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్ని గా నొకపురుషుని నర్జించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవ నినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియందగ్నిత్వము నాలో పించి వానివలనఁ బ్రోలరాజుడయంచె నని చెప్పట సరిప్రదాయానుగుణము. అటులేమైన నుండునేమో యని సంశయధోరణి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁజగినచోట జాతాః అని యుండుటయు అస్వయము లేక 'ఉచ్చావచాదీని' అని యుండుటయు తేమా మమేయ అనుశ్లోకములో నొకగణము లు పైపై చ్చూదోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భ లగువారు పరిశీలించినచో మఱియేరీతిగ నుండుచో యన్నసంశయము ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి పైప్రబలప్రమాణములకు విరోధము లేకుండ యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన నితీవల దొరకినరెండు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనియుఁ జతుర్థకులజు అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము కానరాదు.

ఇక గణపతిదేవుఁడు తత్పూర్వము చతుర్థాస్వయు లయినకమ్మ నాటివెలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము శాస్త్రసిద్ధమే కదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగుచున్నట్లు కానంజుచున్నది. భీష్ముడు విదురునకు దేవకుఁ డనురాజునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిచేసినట్లు మహాభారతాదిపర్వమున 114 ఆధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకస్య మహీపతేః

యాపయావనసంపన్నాం స శుక్రా వాపగాసుతః

తతస్తు వరయిత్వా తా మానీయ భరతర్షభః

వివాహం కారయామాస విదురస్య మహామతేః”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయా చారము కలిలోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది. మహాగండియను

రాజ శూద్రస్త్రిని వివాహమాడఁనియు నామెకు మహాపద్మపతి జనిం
చెననియు మార్కండేయపురాణోత్తరభాగమున

“మహానంది ర్భూతాజో రాజ్యం కుర్వ స్తదోత్కటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులౌద్యవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా పత్నీ త్వే నామ తచ్చురీణు
మహానందిసుతో రాజా శూద్రాగ్రోద్భవో బలీ
మహాపద్మపతిః కశ్చి స్నందః క్షత్రివినాశకృత్ ”

అని చెప్పఁబడినది. ఇటీవలిరాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని
కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కునవర్తములలోని
కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రునమతం బని తదాచారము ననుష్ఠిం
చుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన
కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్య పురాణప్రసి
ద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధ్యవిధిగా స్వీకరించియుంపుడుగత్తె
లనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజుదులు గూడ ని
ట్లాచరించినవా రనుట చరిత్రశాసనాద్యాహుఁడము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ
గలిగినవిడ్డలు రాజకుటుంబము తోపాటు గౌరవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి
స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనుఁజూపవరుల కొసంగి విభవ
ముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు
వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘనతః జెందిన మైనూరుమహారాజుగారు
కృష్ణరాజ వాడయవరుగారు తమయంపుకుకత్తెలం దుదయించిన
కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువైభవముగ వివాహములు చేయుట
యు వారలు విశేషగౌరవస్థితిలోఁ నుంచుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టి
వారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పకొనుచుండురు.
ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకతీయులు గూడఁ గమ్మనాటి వెల

నాటికన్యలను స్వీకరించి యుందురు. వారలయందుఁ గలిగినకన్యలను దజ్జతీయులకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గావించి యుందురు. వారలు కాకతీయుల బంధువుల మని ప్రకటిం చుకొనుచుందురు. ఇంతమాత్రమునఁ జైత్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడనై చి కాకతీపారు శూద్రకులజులని రావుగారు సిద్ధాంతము చేయుట సరిగాదు.

కొండఱు కవులు కాకతివారు చంద్రనంశమువా రని వర్ణిం చుట వైశాసనగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనామలు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండ వచ్చును. మహామహాసాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్రిఁ డై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమయాజియే పొరపాటు వడినాఁ డని పండ్రెండవప్రకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నారు కారా! అట్టిమహాపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యంతగొప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వఁ డైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “ సహికస్యచి ద్గ్రంథ కృతో విపరీతలేఖనం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌబాధకమ్ ” అనుగదా ధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయ ము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రత్యేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోచినమూడువిషయములను నిర సించి నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నాఁడు.

“ ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రమలోని వని మఱికొన్ని పద్యము లురావునంశీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యవి సత్యాన్వేషణకుఁ బైనవానిని గమ్యపాపమునకుఁగొనిపోవుటకుం జాలి యున్నవి.

సీ. రెడ్డిసంతతికి మాతాడ్డిభేదం బైన
 కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియ్యరై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిచేరి కాఁతిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు లీవెలమవారు
 కాఁపులమాటకై కడఁగి వెలమలందు
 నిలిచినశూరు లీవెలమవారు
 సమరగాంగేయపతిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానఁబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘృతలైన నెరమన్నె వెలమవారు
 పద్మజభ్యాతిచే భువిఁ బరఁగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “రెడ్డిసంతతికి మాతాడ్డిభేదం బైనకుఁముద్ధరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 రెడ్లను బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 యెద్దియైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయఁడు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయఁదము కులముపోరిని పలుతావులఁ బేర్కొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయఁడు
 మాలలు, మాదిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మరులు, కుమ్మరులు,
 రజకులు, రెడ్లు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁపకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది.” అని.

ఇపు దీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై వ్రునర్తించినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాదు. ఇట్టి గ్రంథములో నెద్దియేమి స్థూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి తక్షణము చేసి తొనుట యావశ్యకము. కొందఱు రెడ్డినాయకులు మేము పద్మవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు కాక తీర్వరునొద్ద జగడము పెట్టికొని ప్రమాణపరిశీలన పురస్కరముగఁ దామే ముఖ్యముగఁ బద్మవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ జూయఁ ద్రోచి రని వెనుక వ్రాసియున్నాను. ఆసృతాంతమును గ్రంథకారుఁడు నీ. “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి భేదంబైన

కుల ముద్దరించి రీవెలమవారు”

అని వర్ణించినాఁడు. భేదంబైన అనగా నితరదశవిధవెలమకులమునకన్న వేతెయైన అని యర్థము. ఈవాస్తవమును బోనాడి రావు గారు రెడ్డిసంతతి కనునది పద్మనాయకకులమున కేమియో యపకర్మమును జెప్పుచున్నటులు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాఢయెద్దియైతఁ గలదా యని చూడఁగాఁ బల్నాటిపీఠచరిత్రము సహకారమైనట్లభిప్రాయపడుచున్నాఁడు. బ్రహ్మనాయకు నాయకురాలితో జేసిన యుద్ధముకులముపోరనిఘటనాపులవ్రాయఁబడినదట. బ్రహ్మనాయకు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాగా నాయన రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి నానాజాతులలో నుండి వేఱుపడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమగ్గులరెడ్డియు ససాధ్యం బుండదు. అయినను బల్నాటిపీఠచరిత్రములో బ్రహ్మనాయకు కులమునఁ పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము జేసినాఁ డని యెచ్చటవైనను వ్రాయఁబడి యుండవలె గదా! ఆచరిత్రము సుప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరని. వారలకుఁ బల్నాటియుద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ జెలిసి

యుండకమానదు. కాన నేను దాని నిట వివరించుట యనవశ్యకము.

ఇంతయేల ? ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటిపరచరిత్రమే కదా ! అందు “నాయకురాలి దుస్తుత్రములు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు సలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచెంతఁ జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనిపైఁ గొండెములు చెప్పి రాజున కాయనమొడఁబ్రీతిలేకుండఁ జేసినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయఁడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెర్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనివైభవమును సహింపఁజాలక మాచెర్లదోఁపించుటయుఁ గోడిపండ్లము పెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడించుటయు వలసపాఁచు మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యాపులమండను మరల్పుటయు నావల మలి దేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయఁడు శ్రీశైలముఁ జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యులరాజును సలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా కంపఁగా నాయకురాలాతని జంపించుటయు నావలఁ గార్యమపూడిలోయధము జరుగుటయు రాపుగారు తామేవ్రాసియున్నారు. ఇందులో నెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయఁడు తనకు లేచికులమున్ను సంపాదించుకొనుటకుఁ గలహించిన ట్లున్న దేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంకఁ బల్నాటిపరచరిత్రమునఁ గార్తివీర్యునిసంతతివఁ డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియన్నను బెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి యత్రియుండగు కృష్ణగంధర్వునికన్య నిప్పించి పివాహముచేసి ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున నంత నీచకులమువాఁడై యుండిన నచ్చుకుత్రియుఁడగుననుగురాజు పుత్తునిగా నాతని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁడగినంతకులప్రాకృత్యముండిననే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రాపుగారియొక్క కల్పనాకాశలంబే కాని వేఱుగాదు.

ఇక్కడ గులముపోరన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయుడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మబాతివారితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “అబ్బకర్ణి విచక్షణః” అనుకోశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయునియందన్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకొన్న బ్రహ్మనాయుడు అనుప్రథమాంతముతో నన్వయింపదు. ఎట్లయిన సగుంగాక. బ్రహ్మనాయునికిఁ గులము విచక్షణము గాక యుండుట పైవారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు వెనుకనా? చాపకూడు కుడిచినతరువాత వైనచో నట్లాచరించిన యొక బ్రహ్మనాయునికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పద్మనాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయునితో రెడ్లు చాపకూడు కుడిచినట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెడ్లందఱు కులహీనులు కావలసి వచ్చును. చాపకూటికుడువునకు మున్నే బ్రహ్మనాయునికులమప్రశస్తమైయుండె నన్నచో దానికిఁ గారణం జెద్దియో యెచ్చట వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయునియన్న బాదన్న యనుగురాజుచే బుత్రుఁడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకతప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని యది ఘటిల్లదు. బ్రహ్మనాయుడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహరింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యము లేని బ్రహ్మనాయునితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కమ్మరులు రెడ్లు చాపకూడు కుడిచి రనుట సంశయింపదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్వీపాల మని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్ఛాస్త్రు లనఁబడుగొల్లలు

శూద్రులలో నుత్తము లగురెడ్డు కారణము లేక భుజింపరు కదా! బ్రహ్మనాయుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి కులమును సాధింపఁ బోరాడునపుడతనితో రెడ్డెల్లకలిసి భుజించిపోతాడను. ఇదిగాక యీచాఁకకూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిన్నభిన్నములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వారిలతో భ్రాతృభావము నెరపుటకై చాఁకకూడుకుడిది” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెఱపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువీరు దాహరింపఁబోవు “ఇచ్చోభుజియింది లేకకార్యాధ్యక్షులై” అను కీడాభిరామవాక్యమువలన నేకకార్య సాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏడవప్రకరణము 229 పేజీలో “వెలమకులమున జన్మము గాంచిన బ్రహ్మనాయుడు రామానుజులచే బోధింపఁబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తన తాభినివేశపరుడై యామతమును బల్నాటిలో వ్యాపింపఁజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రవర్ణమువారిని తుదవర్ణమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనంబడెను” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయుడు మతాభినివేశమున జాత్యంతరాలతో భుజించినట్లు లేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాఁకకూడుకుడుపునకుఁ ననేక కారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పరిశీలించినచో మతాభినివేశమే సరియైన కారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో నగ్రజన్మమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో నట్టిన్యూనాధికభావములు లేకభ్రాతృభావముతోనందఱులని భుజించుట తగియున్నది. వామతమున

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విశా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే”

ఇత్యాది ప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన నుత్తమత్వమురాలగుదు.
వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయకుడు వారలతోఁ
గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము.
కులముపోరనునది కులమువారికి (సవతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని
బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము. — “పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల
సవతితెల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున నీక్రింది.
పద్యములో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

నీ. ఇచ్చోట భుజియించి రేకకార్యార్థతై
సామంతస్మృతములు చాడకూడు
ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ సుపాయంబు
నలినాక్షి యార్వెల్లినాయరాలు
నిజ మనుశుద్ధితై నిప్పులయేటిలో
నోలాడె నిచ్చోట బీలసాని
యిచ్చోటఁ బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల
సవతితెల్లులబిడ్డ లవనిపతులు
ధీరు లగువార లేవురు వీరపురుషు
లై మదోద్ధతి నిచ్చోటఁ నాజు బడిరి
యనుచుఁ జెప్పదు రై తిహ్య మచట నచట
జనప పెద్దలు పల్లెదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన క్షత్రియుల మనిచెప్పకొనెడి రాచవారు
సయితము గొల్లసవతితెల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగాఁ బద్మ
నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లిధికు లగుదురో యజ్ఞ
హింప నలవి గాక యున్నది ” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతిపిల్లల బిడ్డలని వేర్కొనం బడినా రని వీ రంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికన్న నెక్కువజాతివా రుండఁగూడదా! పద్మనాభుడు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్నవాడుకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒక వేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయలయొద్ద దొడ్డనాయఁ డు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాఁబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా రైట్లు చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతుచేమా. అది సరిగాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవనప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యులిరుడము నహించువారి కీవిషయము తెలియ నది కాదు. అట్టివారు పైసిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మని చెప్పకొనవలెదగా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయలను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁ డనుట విశ్వసీంపఁదగినది కాదు. అట్లుచెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటివీరచరిత్రమున వారు హైహయలని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈగ్రంథమున వారలను గొల్లలను గాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును నతఁడే చేసియున్నాఁ డనుపక్షమున స్వవచనవిరోధము వచ్చును. కాఁబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యావి రుటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసీంపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గావించుట లేఖకపరంపరగా నేర్పజివదోషంబుగా నుండును. గొల్లకడము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేడు కాఁబట్టి “అల్లసవతి

తల్లలబిడ్డలు" అని యుండి యిట్లు పరిణమించి యుండవచ్చును. ఇంక మాత్రము విచారింపక యేమో గొప్పయాధార మబ్బింట్లు రావు గారు క్రిందగీతగీసిచూపుట సరియైనది గాదు.

ఇక సుచ్చానచక్రపోలకల్పనములు. అందు మొదటిది —
“వల్లపుఁ డనఁగా గొల్లవాఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవాఁడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రిశేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు లనియు వారు 77 గోత్రములలోనివా రనియు రావువంశీయచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున వీరు చూపింట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మతేమన్న 77 గోత్రములవారిబిరుదములు వ్రాయనపుడు 67 వ దగు వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవారివి వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవత్రిశేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామవాసులను బట్టి చేర్పడిన పని వ్రాసితని. వల్లపుల అను నొక గ్రామము హనుమకొండ ప్రాంతమున నుండఁ గలదు. 8 డపజిల్లా ప్రొద్దటూరునకుఁ దూర్పున రీమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, లేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరసి చూడ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టి గ్రామవాసు మున “ఏయూరనుండిన నాయూరిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్ర ముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. కేచెల్లగోత్రమువారు కేచెల్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాని రావు గారు రూపించినది సరికాదు.

రెండవది. — “పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివైరితల గుండుగొండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులసయ్య యూ హింపవలసి యుండును” అని.

ఇది సరికాదు. లోకములో నెవరికేని వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసివచ్చు నియమము లేదు. కరు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నెందిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. విషయానంతరరాజు శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రుని బ్రసిద్ధిగలడు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నయియే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియమము లేదు. ఇట్లుగునపుడు గోసంగులకు వైరులగువానికి వైరు లైనపద్మనాయకులు గోసంగు లెట్లుగుదురు ? శత్రువులచే బీడితులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారలను గాపాడి యాచిరుదమును వీరు వహించి యుండిన నుండవచ్చును గదా ! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “ గో బ్రాహ్మణ వైరిమదాపహ ” అని బిరుదమువహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయుఁడ నానాజాతినాయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొల్చుచు గణపతిచక్రవర్తి రుద్రమదేవి ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపడవులను వహించి కాకతీయరాజ్యసంరక్షకులై యొప్పిరి ” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతివారిని యేర్పడినట్లు తలంచి యిటులువ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది పెనుక బహుభంగుల నిరస్తం బైనది కాఁబట్టి మరల వ్రాయఁట యనావశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయుఁడ నింద్యుఁడగును గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్లు నింద్యులు

కాగల రనునాక్షేపము వచ్చునని “వానితరువాతనే పద్మనాభులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినింద్యత కులమువారి కందఱకుఁ గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వపంచోవ్యాహతంబు. బ్రహ్మనాయునికిఁ బూర్వులు పద్మనాభులు గణపతికిఁ బూర్వులైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటివీరచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దొడ్డనాయఁడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద మంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాఁగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైన్యే” ఇత్యాది వచనములు గూడ నీయ్యోమును బాటుచున్నవి. వీరిమతమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయఁడు పూర్వుఁ డనుట తెల్లము. కాబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్నఁ బూర్వుం డగుదొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయనికి సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యుండి ననుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా

దాద్యాతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్

యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వా ప్రచండాహవ

క్రీడ శ్చోడనరాధిపస్య కృతవాక్ మానద్రుమోన్మూలనమ్”

అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వులు రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధిఁజెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తారలలో నీభీమరాజు లేఁడు. వీరివంశమున నేనాఁడో ప్రసిద్ధుఁడుగ నుండినవాఁడు.

ఇదిగాక రావువంశీయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి విరు
దములు వ్రాయుచును 10 వ గోత్రమువారి విరుదములలో “కాకటి పోల
రాజరాజ్యధురంధరా” అనువిరుదము వ్రాయఁబడినది. 46 వేజీలో
అప్పురావుగారివంశజులలో, బూర్వుడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాప
రుద్రుని కై దారుపందలనంచత్సములకు, బూర్వుఁ డైనకరికాలచోడు
నివలన గౌరనింపఁబడినవాఁ డని వ్రాయఁబడినది. రావుగారి కీరావు
వంశీయచరిత్రము కరబదరసదృశము. ఈవిషయము లన్ని దెలిసి
యుండియు స్వపక్షసర్వాహమునకై మఱుఁగుపఱచి బ్రహ్మనాయనికొ
డరువాతినే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి రని వ్రాయుట వింతగా
నున్నది. ఇందువలనఁ దరువాతిపేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనా
యనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దబ్బరంబు
పద్మజు లంతకుము న్ననానుధేయులుగనుండిని వీరియాశయును.

మూఁడవది.—“లిపిదునాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ
సహస్రబాహు” అనువిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాల
ములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగ
రాదు” అని.

దీనియొక్క మేమో యుదలు రావుగా రాలోచింపవలసి యుండు
ను. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే
యని వీరియుద్దేశ్యము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయఁ డే పద్మనాయకుని సృష్టికర్త
యైయుండి తత్పూర్వము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెను శాసన
గ్రంథములు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అది ఘటిల్లదు. కాన
నంతకు, బూర్వుము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొంత
లు పల్నాటిలో నాయకురాలిలో యుద్ధము చేసి యావిరుదము
వొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు బేరినాయనికొఁ బల్నా
టిబేరినాయఁ డని రావుగారే నాయకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 286

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రకూటులకు రాజధానిగా నున్న మార్కటేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య ము తిరిందిన వెనుక ననేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటికి నుల్లో బ్రహ్మనాయకులే స్థాపించబడిన నాయకులకు బూర్వ మనకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధమున నాయకురాలితోఁబోరాడి యావిరుడము నొందవచ్చును గదా! కాన నావిరుడమును బట్టి వారు శ్రోత్రనాయకు లనుటకు ఏమి లేదు. వీరిపూర్వ యాయుధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన సూహింపవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయకు నాయకులు ను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొందఱను వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసిభుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరను 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెద్దియో యొక్క చోటనైనను రావుగారు వ్రాయుక “బ్రహ్మనాయకుఁడీ నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాఱు వ్రాయుట వింతి యగుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు... రెడ్డినాయక చాష్టా” అని విరుడము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయకు రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కమ్మవారికి వెలనువారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అనుదానికి విరుద్ధముగ నున్నది. బ్రహ్మనాయకు రెడ్లతోఁ గొందఱితో మాత్రమే విరోధముండె నన్న చో నన్నిండినవిరోధము పద్మనాయకసామ్రాజ్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినా నని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాత “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనువఱకు వ్రాయుఁ బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసించఁ బడెను.

అయిదవది—“కొండఱు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నెలను పేరిలో వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల వనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందులకేమియు నాధారము నగవఱచినవారు కారు. అదృష్టాంతము లెవ్వయో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసనములునున్నగు ప్రమాణగణము పెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడవగును. ఒక్కటియుఁ బ్రబలప్రమాణము లేకేవలము పేరులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యాచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “వర్తనాయకుల జన్మకథన మెట్టివైనను” అని.

“శబ్దవృత్పత్తి యెటులుండినను, ఏది యెటులుండినను” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేఁ దత్తత్కల్పనములంద నాస్థనూచించినట్లుటను మాదిరిచిరమా?

ఇట్లు వర్తనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించి స్వాద్దిష్టమగు తద్విశేషచరిత్రమును ‘చామానాయఁడు’ అని యుపక్రమించి

వ్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి మువ్వరు పుత్తులున్నట్లు వ్రాసినతరువాత “పిల్లలమట్టిరేచర్ల బేరిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైనరేచర్ల బ్రహ్మనాయనితాత యగుబేరినాయఁడును చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గలపిల్లలమట్టిబేతాళనాయఁడే యని శ్రీవెలుగోటివారి వంశచరిత్రము నందు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లై పొందిక లేక యున్నవని యాచనప్రకరణమున నవిస్తరముగఁజెప్పించి యున్నాను” అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెనుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూఁడునామము లొక్కపురుషునినే బోధించు ననుటకు తెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున హేతువు లేవియు వ్రాయలేదు. ఈవిషయములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావన వారిత్రలేదు. రావుగా రందు హేతువులు వ్రాయఁబడిన వనియు నవి పరస్పరవిరుద్ధములుగ నున్నవనియు నందువలన నాగ్రంథకారుల యభిమతము సిద్ధింప దనియు వ్రాయుట “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి” అనున్యాయము ననుసరించి యున్న దని 32 వ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరపవాదము.

తరువాత “కాబట్టి యీబేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోఁ జేరిన మతియొకనాయకుఁడో లేక తెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రామచేత రేచర్ల బేరినాయనినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యున్నది” అని వ్రాసినారు.

ఇది క్రొత్తమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాచితప్రకరణము 182 వ పేజీలో “పిల్లలమట్టిశాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేరిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైనబేతాళనాయఁడు

దని తూర్పించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తిని సత్యమునకును దూరము లై యున్నవి" అనియు 183 వ పేజీలో "బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనియు 191 పేజీలో "బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్యాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు" అనియు వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగా దని వెల్లడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జర్పించి యున్నాను అనుటచే స్పరింపఁ జేసియున్నారు.

ఇట్లుగునపుడు, కాఁబట్టియనుచానికిఁ జైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చర్చించితిని గాఁబట్టియేయనియర్థముచెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక "ఈ బేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోని మఱియొక నాయకుండో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత బేతినాయఁడే యీతఁడని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో" అని వ్రాయుచున్నారు. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రావుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ సపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును "కాఁబట్టి" యని కార్యకారణభావము చెప్పట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట "పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియే" అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁడని వ్రాయలేదు కదా! అట్లెచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతుహేతు మద్యానమును

బ్రహ్మశింపజేయుచు “కాబట్టి” అని వ్రాయుట యనంబట్టి మగుముగదా!

ఇదిగాక యిచ్చట “బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో” అనువాక్యముచేత వీరిమూలపురుషుఁడు బేతినాయఁ డైనట్లును వెలుగోటివారిపూర్వు లాయననే బేతాళనాయనిగా భ్రమించినట్లును చాత్పర్య మగుచున్నది. ఇది యత్యంతవిరుద్ధముగా నున్నది. పైవాక్యమున “పల్నాటిబేతినాయఁ డును బేతాళనాయఁడే యని” వ్రాయుటచే బేతినాయఁడు బ్రహ్మనాయనితాత యనియు నాతఁడు వీరిమూలపురుషుఁ డెప్పటికిని గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఱవప్రకరణము 191 పేజీలోఁ గూడ నీయర్థమునే ప్రకటించినారు. ఇట్లగునపుడు “బేతినాయనినే యీతఁ డని” అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈబేతినాయఁడు మఱి యొకబేతినాయఁడో, లేక యేమియో వ్రాయఁ దలంచి భ్రమచేత నిటులువ్రాసిరో యెన్నివిధముల నాలోచించినను బాటుపోకయున్నది.

తరువాత “బేతాళనాయని మూపురుపుత్తులయొక్క చరిత్రముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చినశాసన మొక్కటియు నింతవఱకుఁగానిపించలేదు. వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే యైయున్నవి.” అని వ్రాసినారు.

ఆఱవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలబ్ధమై యుండఁగా వదలిపెట్టి యిటఁ బక్షనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక చామానాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యున్నదికాని వంశచరిత్రమున చామానాయకాదిచరి

త్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యుండలేదు. మఱియుఁ బైవారల చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ బైవారిగ్రంథములే యాధారము లగుటయు హేతువులుగా రావుగారు నిలబెట్టినట్లు కన్పడినది. దీనిని విమర్శింపఁగలము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమునుటకుఁ గారణముగాదు. అట్లేచ్చటను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిప్రణీతము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతములై యావరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనానుదాహృతము లసందర్భములన్నచోఁ బల్నాటిపీఠ చరిత్రము మున్నగునవి యెన్నియో మూలఁ బడవలసి వచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననుదానికేఁ బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ బైవారిచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదని తాత్పర్య మున్నచో నాశ్చర్య మాయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోళాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునది స్వోక్తివిరుద్ధము. వీరు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరగ్రంథములు లేవని యర్థము కాఁగలదు. ఈ రావుగారు పండ్రెండవ ప్రకరణమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియు దుద్రనాయనియుఁ జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరిచరిత్రమును దెలిపెను చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు తేటపడుచున్నది. అట్లగుచో «వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములేయై యున్నవి» అని వ్రాయుట తద్విరుద్ధం బగు

చున్నది. మరియు *పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే* అనఁ జేసినమువలన నం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. పరులు ప్రకటించిన గ్రంథములే ప్రమాణము లని నియమ మున్నచో గృహ్య దేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁడు కాఁ డని సాధించువపుడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములనుగా నెత్తికొని రావుగారు చేసిన సిద్ధాంత మడుగు వట్టును. కానఁ బైవారు ప్రకటించినా రని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగదు.

దామానాయఁడు ఖడ్గనారాయణాది చిరుదములు వహించి యుండె ననుటకు *చటులఖడ్గఖడ్గి సమరప్రవీణుడై* అనఁ ప్రమాణమును వ్రాసి *ఇట్టిచిరుదముల నాకాలమున ననేకులు వహించుట యాచార మై యుండెను* అని వ్రాసినారు. ఇది దామానాయనిచరిత్రము సందర్భానుసారముగఁ గూర్చఁ బడలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టిచిరుదములు లనేకులు వహించుటవలన దామానాయనిచిరుదవహన మయథార్థ మని యేర్పడదు. వారు వహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షతియు లేదు. అక్కాలమున నీ చిరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే వహించుచుండె నని పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడ లేదు.

*ఇంతకన్న వీరిచరిత్రము వ్రాయఁ బడలేదు" అని వ్రాసినారు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండి యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.—
*దేరినాయని పుత్రులలో నీతఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను... గణపతివలనఁ బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులను ఇతఁడు లగు 76 గోత్రము

అనాడుకులచే బ్రాహ్మము పెట్టించుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెండ్ల మనుబిరుదాధరణమును కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమును శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని శత్రులెవ్వరో యెవ్వరితో వీరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ... ఇంతటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్ల రకు నవమానకరముగా నర్ధాసన మిచ్చి వారలచే మ్రొక్కింపఁ జేసె ననుట సరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. » అని.

శత్రు లెవ్వరో వీ రెవ్వరితోఁ బోరాడిరో తెలిపి యుండక పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మసందర్భముగఁ గూర్పఁ బడిన దని వ్రాయ వలను లేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యాకారముగ నట్లువ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలోఁ దాము « ఇట్లు మాండలికరాజులు గొందఱు చక్రవర్తినియెడఁ గల భయముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువు లైన యాదవులతోడఁ గుటలు చేసి తుదకు యాదవులు దండెత్తి వచ్చు నటులు చేసిరి » అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ నసందర్భమే కావలసి వచ్చును. అందును మాండలికరాజు లెవరో రాజద్రోహు లెవరో వ్రాయలేదుకదా! కాన నిదిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకుఁ గారణము కాదు.

« ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణవతి గౌరవించి యుండు నుగాని యితనివంటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపులో...పరిహాసాస్పదముగ నున్నది » అని వ్రాసినారు. అసందర్భమనుట కిదియే ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ పదార్థమే తెలియలేదు. ప్రత్యుత్థానార్ధాసనాదికమే కదా యిచ్చట.

గౌరవపదార్థము. తొలుత యుద్ధప్రోత్సాహకాలమున గణపతిదేవుడు గలిచివచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాసనాదులచే గౌరవించు ననియే కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున నట్లు చెప్పి గల్పించినతరువాత మతియొకవిధ మయినగౌరవ మొనరించినచో నదిగౌరవమని యెవ్వరి నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను సెలవిచ్చిన గౌరవమున కర్హత లేదనియో మతియేమనియో యెంచి ప్రతిజ్ఞాతగౌరవమును జేయక సామాన్యగౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి యితరు లిట్టిఘోరరణప్రసక్తి యందుఁ జక్రవర్తిప్రోత్సాహ వాక్యములందు సంపూర్ణవిశ్వాసములేక వెనుదీయుదురు. అందువలన వారిసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూఁడును. ఇట్లు బహుపల్లవములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు చిక్కిరితగౌరవస్వరూపమును బ్రకటింపక యుండినచో వీరియూహాకొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగక పోవుటయే కాక “గౌరవించి యుండును గాని యందఱకు సవమానకరముగ నర్థాసనాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మగుచున్నది. కాబట్టి యర్థాసనాదిసత్కారము చేసెననుట పరిహాసాస్పద మన్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. రాజసభలలోఁ బండితులప్రసంగములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములందును బ్రోత్సాహమునకై పదముల నుంచుటయు గౌరవవిశేషప్రదాన ప్రతిజ్ఞలు సేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంట్లాండులో లార్డులాబర్ట్స్ జోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్రవర్తి జరపినగౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యుచ్చటివారి కెల్ల వవమానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇంక * నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది * అనునది విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వ ? గ్రంథములా ? శాసనములా ? గ్రంథము లన్నచో బద్ధనాయకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో నవిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధక వినిబంధములములఁబడును. యెవ్వయెట్లైనను శాసనములే కావలయు ననియున్నచో యిన్నింతము. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనప్రౌఢిశాసనమున

“తస్య గోత్రాణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాండ్రమందలే
రేచర్లగోత్రం తే ప్లేకం కాకతీయనృపార్చితమ్”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయనృపార్చిత మనునది కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమునకు మాటుగా శ్లోకమునఁ జేర్చఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలమలలో రేచర్లగోత్రము పూజించఁబడిన దనఁగాఁ బైబ్రహ్మదాదిత్యునిచరిత్రమే కదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము వైచిత్ర్యమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీబిరుదము నార్జించినాఁడా ? యని యొకవేళ నందు శేమా. ఎట్టిక్కాశాసనమున జేతిరెడ్డి బిరుదములలో నిది లేక పోవుటయు ననపోతానాయని యయ్యనప్రౌఢిశాసనములో సోమకుల పరశురామాదిస్వకీయబిరుదములనడుచు వ్రాయక వంశబిరుదముగా వ్రాయుటయు వంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతంజే యీబిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పువలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది నకలగౌరవమునకు బోధకము. గణపతి పలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువారు వెలిగొనుగురాయవిభుఁ డను బిరుదమును వహించుచున్నారు.

ఇదియే మాచెర్లలో వెలుగోటితిమ్మనాయనిభార్య లింగాంబిక దాన శాసనమున. “ శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర చక్రగోత్ర పవిత్రులైన ” అని వ్రాయఁబడినది. ఇట్లు కాక తిరాజపూజిత శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర అగు బిరుదము లకు శాసనప్రమాణములు చూపఁబడెను. ఈ శ్వేతచ్ఛత్ర బిరుదవిషయము వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమున 23-24 తరములవారిచరిత్రములలోఁ జూడఁదగి యున్నది. 76 గోత్రములవారు వీరికి మొక్కులిటుట ప్రసాదాదిత్యుఁ డాజ్ఞించినది మొదలిప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన దను విషయము 24 తరమువారిచరిత్రమునఁ దెలియనగు. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళహస్తి పథునై నబహదర్ వేంకటప్పనాయఁడుగారు మొదలగు 76 గోత్రములవారు గణపతి యొసంగిన కులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మొక్కులిడి నిలిచి యుండి రనియు నపుడు బహదరు వేంకటప్పనాయఁడుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండు మర్యాదనిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇట్లు వంశావళిలయందును జరిత్రగ్రంథములందును శిలాశాసనములందును గానవచ్చుచున్న ప్రసాదాదిత్యనాయని గౌరవవృత్తాంతము నిరాధారమై పరిహాసాస్పద మని రావుగారు వ్రాయుటయే నిరాధారమై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“సీ. ఏపున నోర్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

సందెయుఁ బెండెంబు నందినాఁడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁ బెండెంబు గణపతి దేవునివలనఁ బొందెనని పైని చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ రుద్ర దేవివలనఁ బొందెనని చెప్పుబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందఁజూచు బెండెంబు నొసంగ నని వ్రాసఁ బడలేదు. “కాలిపెండేర మనుబిరుదాధరణమును” అనుదానికే యాయర్థ మన్నచో దాని కాయర్థము కాదు. అగు నని యనుకొన్నను రుద్రదేవీవలన బిరుదముల నొందుట పై బిరుదముల కెట్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధంబెట్లులగునోతోచదు. రుద్రదేవి గణపతిదేవుఁ డిచ్చినవానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా!

ఒకవేళ నీప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతఁడు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

“వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్థా సకమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావువంశీయులచరిత్రములో

“నీ. భూరిజయుం డయి యోరుగంటికి రాఁగ

రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు

ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు నీ వంచు

ఘనతః బ్రసాదిత్యుఁ గొఁగిలించి

అని చెప్పఁబడి యుండుటచేత రుద్రవిభుఁ డనఁగా రుద్రదేవి యని యర్థము చేసినవలసివత్తమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొఁగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా! అది యెంతయుసహ్యకరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు” అని వ్రాసినారు.

సంపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుపద మున్నచో ససహ్యర్థ మగు పనుట లేకును. అది లేదు. “ప్రతాపరుద్రవిభుడు” అనునది రుద్రదేవిని బోధింపదు. వెనుకటిపద్యమున “ఏపున నోగ్గెల్లు నేలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మాత్రమే యుండుటను బట్టియుగ బ్రసాదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రదవ్యయకాలమున లేక రుద్రదేవికాల మున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు రుద్రుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవిబోధకమని వ్రాయఁ బడి యుండెను. అందువలన నిట వారు చూపినయసహ్యర్థప్రసక్తిలేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుండురని యెఱిది వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాసీసము నెత్తికొన్నవారు కారు. వారు పిల్లలమచ్చిబేతిరిడ్డి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్పుత్తు) లగుప్రసాదాదిత్యాదులు తద్రాజ్య మధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గొంతవఱకును నుండినవారిని సిద్ధాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్గ్రంథోపాధ్యాయము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు నిర్ణయించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయకు మొద టిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని దెలియదు. ” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచార మూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయుపాధ్యాయమునఁ బ్రసా దాదిత్యుండు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేరితనాయనికాలమును బోధించు నెత్తిక్కశాసనము చరిత్రములు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కా రనియు నెవ్వరికిని దెలియ దనియు వ్రా యుట యంతగాక యింక నేమి యగును ?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కడ్డము వచ్చు నని వెలు
టివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని వ్రాయుటచే వారికిఁ గాలనిర్ణయ
ప్రబలప్రమాణ మెద్దియో దొరికియుండి యది యడ్డము వచ్చునని
ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి
యుండినట్లు రావుగారే వివరించియు “నెవరికిని దెలియ” దని
వ్రాయుట వింతగా నున్నది. తెలియ కుండినచోఁ బ్రతాపరుద్రునకు
బిడులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగ్రంథములో “గణపతిదేవుడు పాండ్యుల
తోఁ జేసినయుద్ధములో సితఁడు నీతనితమ్ముడు రుద్రనాయఁడు” అని
మొదలుగా వ్రాయుటచేతను రుద్రాంబికాకాలములో సీతఁ డుండి
నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రహ్మదాదిత్యుఁడు గణపతిరుద్రాంబికలకాలము
లలో నుండె నని రావుగారికిఁ దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి
వారి వంశచరిత్రకారులకుఁ దెలిసియున్నట్టిదివలెనే స్పష్టము. ఇట్లుండ
నెవరికిఁ దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారమూలమని తేటపడక
పోదు. ఇంతకుఁ బై చరిత్రకారు లీపద్యమునె త్తిఱొనకయేయుండ నిదం
తయు నకాండతాంశవముతక్క వేటుకాదు.

ఇక రుద్రనాయనిఁ గూర్చి వ్రాయుచున్నాడు. “రుద్రనా
యఁడు ప్రసిద్ధుఁ డైనవీరశిఖామణియై యుండవలయును. ఇతనికిఁ రాయ
పితామహాంక మనుబిరుదము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతి
ష్ఠాపనాచార్య బిరుదములు కలవని యిఱ్ఱిండిపద్యములోఁ జెప్పఁబడి
నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగఁ.” కాకతిరాజ్యప్రతిష్ఠా
పనాచార్యు లైనవా రొకరుద్రనాయఁడు మాత్రమే కాక యనేకులు
గలరు” అని.

ఇట రాయపితామహాంక మనుబిరుదము అని వ్రాసినరావు
గారి కంకపదము గూడ బిరుదఘటక మని బోధపడినయట్లున్నది.

ఈవిరుడము గలవా రలనేకు లున్నా రనుదానికి వెనుక దామా నాయనిప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడియెను. మఱియ “ పద్మనాయకివీరు లనేకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాస పాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాటి తేటి రణశూరులై కా కతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నభ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తక్కిన శాఖలలోనిచుహావీరులై న పైన్యాధిపతులకంటె వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకతీయచక్రవర్తు లందితను విడిచి పెట్టి వీరలకే యర్థాసనములిచ్చి సమ్మానించి రనుట యెంతమాత్రము విశ్వసింపఁ దగి నదిగాదు ” అని వ్రాసినదియు దీనిచేతనే దత్తోత్తిరంబు గాకపోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము వీరమూర్తియం దస్వ యించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గారిణము గానరాదు. గణపతి యర్థాసనమిచ్చి సమ్మానించుట యాతనినే కదా ! తక్కినయిద్దఱ నస్లు గణపతి గౌరవించె నని యిదివఱకుఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయ లేదు. పై పద్యములలో వీరలను గణపతి గౌరవించినట్లే లేదు. చర్వితచర్వణప్రాయంబై నిస్సారమగు తక్కిన కోలాహలం బంతయు నెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే నిరస్తంబగుటచే నింతట విరమిం చుచున్నాఁడను.

శ్లో. “ ప్రసభం పరకల్పితానదర్శ
ప్రకటాహంకృతిమార్జనైకదీక్షః
అయ మస్తు ముదే సదా బుధానాం
కలితః కేవలమేవ కాతుకేన ”

ఇది పదియవప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆత్మోపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆత్మోపసమాధానము. వెలమశబ్దము వెల్లొచ్చె శబ్దము మొదలగువానినుండి పుట్టును, నీరుగట్టడువారు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవమై పద్మనాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161-163

(2) ఆ. కమ్మవారిని వెలమవారును మిశ్రజాతివారు, గొల్లజాతివారియుఁ బల్లజాతివారియు సమ్మేళనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథశాసనములకు నుద్దయై నిలువఁజాలవు. 163-173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై నర్రాంతవామము గలవా రని చెప్పఁబడి యుండుటచేత వారే యీపద్మనాయకులు. వీరును రెడ్లకు విరోధు లయి వర్తశబ్దభవ మగువెలమశబ్దము నహించుచున్నారు.

స. ఈప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారంబై నిలువఁజాలదు. 173-176

(4) ఆ. ఓకిశాసనములో వెలమనూర్లు అని తెలిక తెగలో నొకతెగవారుండి రని చెప్పటచే వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూర్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనునక్షర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమ లున్నారని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్తశబ్దమునుండియు వెల్లొచ్చె శబ్దమునుండియు నిష్పన్నమైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176-178

(5) ఆ. పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనపట్టును. వెలుగోటివారి రావువారి వంశచరిత్రములలో నేకులమువారినియుఁ జెప్పుటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోత్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178-181

(6) ఆ. రావునింకనుచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగాఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బొత్తిగఁ దెలియలేదు. తెలిసి యున్న నిట ననుమానపదము సంశయార్థకమని యెంచరు. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్యములవలన నీపద్మనాయకులు పలుకఁ గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడఁ గలదు.

స. ఆపద్యములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్తించినవి కావు. కొండవీటిదండకవిలలో వెలమలు నీచకులమువా రని యారెడ్డు వ్రాయించినందునకు వారే నీచకులమువారని చెప్పటకై ప్రవర్తించి నవి. 198—205

(8) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు వీరీకులము పవిత్ర మని తరువాతిగ్రంథ మన వ్రాయుట స్వేచ్ఛా వ్యాపారము.

స. వాస్తవముగూ పై సమస్వయమును బట్టి వ్యాపారదోషము కాదు. ప్రబలప్రమాణసంవాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విష్ణుపాదమునందు జనించుటచేత వీరికిఁ బద్మజులనియుఁ బద్మనాయకులనియు పేరువచ్చిన దనుటతగదు. తక్కినకూర్మలయం దాపదములేదు.

స. పద్మజశబ్దము యోగరూఢము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిటఁ జెప్పలేము. పద్మఁడు నాయకుఁడుగలవా రని తదర్థము. 208—212

(10) ఆ. ఎంతనుందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నవోడనే పద్మము నాయకుఁడుగాఁ గలనానాజాతిసమాహ మని యర్థము కావచ్చును.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో నుప్రసిద్ధులైనకేచనవారు చతుఃకులకాల మని చెప్పుకొని యుండఁగా వెలుగోటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పుకొన్నాడు.

స. పైవారు శూద్రులలో నత్యుత్తముల మనియే వ్రాయించి నారు. తమపూర్వు లేనాఁడో క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు. 214—216

(12) ఆ. కాకతివారితో సపంక్తిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పుకొన్నటులేదు. వారు క్షత్రియులు కారు. చతుర్థులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలై నను వారితోసపంక్తిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్థకుల సంభవులు కారు. 216—227

(13) ఇ. పద్మనాయకచరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతృజాతి అనుపద్యమునుబట్టి వీరు రెడ్లతోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయకుడు నిమ్మజాతివారితోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొండఱురెడ్లు మేము పద్మమవెలమల మని చెప్పకొనుచుండఁ గాకతీర్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయకుడు మతవ్యాప్తికై వారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228-233

(13) ఆ. త్పత్రియులమని చెప్పకొనెడిరాచవారును గొల్లపవతిల్లులదిట్టలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పకొన్నారు. హైహయులకన్న నధికుల మనిచెప్పకొనలేదు. 233-235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లనత్రిత్రా అనువిరుదములు కలవారు వల్లవులు. గోసంగి వైరితలగుండుగండా అనువిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాయకచ్చాష్టా అనువిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నెఱుఁపఁజేయు సుఱుఁపఁజేయు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235-240

(15) ఆ. చామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరలకుగూర్చి కాసవాదిప్రమాణములేత్ర. వైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాటవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వాదితీరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లడుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయుడు త్పత్రియుఁ డని తాము చేసినసిద్ధాంతము మూలఁబడును. 240-253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

జయశంకర్ అండ్ కో—విశాఖపట్టణము.

ఆర్యులారా,

జయశంకర్ అండ్ కో కంపెనీని నా మామగారైన ఉప్పల శ్రీశ్రీ వీరన్న శ్రీశ్రీగారు 1906వ సంవత్సరమునుండి 1940వ సంవత్సరం వరకు మదరాసులో నడిపించిరి. అటుపిమ్మట నా భర్తగారిగు ఉప్పల శ్రీశ్రీ ఎతిరాజుగారు బెజవాడలో యితరవరకు జరిపి యిటీవల కాలము చేసి సందున పరిస్థితుల సనుసరించి జయశంకర్ అండ్ కో కంపెనీని యీ క్రింది చిరునామాకు మూర్ఖ బడినది ఈ కంపెనీలో సరసమైన వెలలకు దొరకు అమూల్యమైన ఎన్నో గ్రంథములను యీ క్రింద చెప్పబడినవి యు యింకాయితరములైన ఉపయోగ కరమైన పుస్తకములు అనేకము లు గలవు దయచేసి కోరువారు యీ క్రింది చిరునామావద్ద తెలుసు కొనవచ్చును.

పురాణములు :- ఆగ్నేయపురాణము, కల్కిపురాణము, బాలరామాయణములు, మత్స్యపురాణము, యంకా ఇతరములు.

వైదిక గ్రంథములు :- ఆచిక మంత్రములు, 860 వ్రతములు, ఋగ్వేద సంద్యావందనములు, నిత్యకర్మాప్తకము, యాజుష ప్రయోగ చింతామణి, రుద్రసమకచమకము, సూర్యసమస్తారము యి.

ధర్మశాస్త్రములు :- నిర్ణయసింధు, తిర్వగప్రదీపిక, శాంతికమలాకరము ఇంకా ఇతరములు.

స్తోత్రములు :- కృష్ణలీలాతరంగిణి, కృష్ణకర్ణామృతము, దేవీస్తోత్రకదంబము, తిరువాయ్మొళి, ధ్యానామృతము, నీతి శాస్త్రము, ముముక్షుపడి, రామ కర్ణామృతము ఇంకా యితరములు.

సహస్ర నామములు :- అష్టోత్తర శతసహస్ర నామ కదంబము, అన్నపూర్ణ, ఆంజనేయ, రామ, లక్ష్మీ, లలితా వగైరా.

దండకములు :- దండకత్రయము, రామ, కృష్ణ, శివ వ.

నక్షత్రమాలికలు :- వైషద నక్షత్రమాలిక, జాన పౌసూనాంబ వగైరా.

చిరునామా :- ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ, బుక్ సెల్లర్ అండ్ పబ్లిషర్.

జయశంకర్ అండ్ కో కంపెనీ; 13/79, బొడ్డురామయ్యగారి సందు;

బురువేట, విశాఖపట్టణము.

మంత్ర తంత్రములు:- మంత్ర రత్నాకరములు, మళయాళ మంత్రములు, సమ్మోహన శాస్త్రము, సకలమంత్రోపాసనక్రమము వగైరా.

వేదాంతములు:- సీతారామాంజనేయ సంవాదము, శుష్క వేదాంత తమోభాస్కరము, బ్రహ్మవిద్య, కైవల్యసవనీతము, భగవద్గీత, ముముక్షుభసనకల్పము, భంహాసేన దాసు తత్వములు, వేమనపద్యములు, శివగీత, సుజ్ఞానరత్నావళి వగైరా.

ఉపనిషత్తులు:- కొలది రకములు.

సంస్కృతకావ్యములు, నాటకములు:- సీతేశాస్త్రములు, భర్తృహరి సుభాషితము, రఘువంశము ఇంకా ఇతరములు.

వాకరణము, అలంకారము:- శబ్దమండరి వగైరా.

నిఘంటువులు, అమరము:- ఆంధ్రనామ సంగ్రహము, ఆంధ్రీపదపారిజాతము, గురుబాలప్రభోధిక వగైరా.

ఆంధ్రీగీంధములు:- అపూర్వ సంఘసంస్కరణము, భారతము, భాగవతము, రామాయణము, గుప్త భావప్రదీపిక, చాటుపద్య మణిమంజరి, శృంగారకంఠాబరణము, శృంగార రసావలము, శృంగార సావిత్రి ము.

శతకములు:- కవిచౌడప్ప శతకము, కన్యకాంబతారావళి, కాళ గుణాదర్శనము అను శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర శతకము, పెద్దచ్చు శతకములు, టీకా తాత్పర్య శతకములు వగైరా.

కథలు, వచనములు:- నిజమైన కాశీమజలీ కథలు, కాశీ రామేశ్వర యాత్రాదర్శనము, తెనాలిరామలింగని వింత కథలు, నలుగురు పక్షి కథలు, మదనకామరాజు కథలు మొదలగు చాలారకములు గలవు.

నవలలు:- అనురాగవిపాకము, సుశీలామైనావతి, రాజమండ్రి, బెజవాడ, చెన్నపట్నము వగైరాలు ఎన్నోవందల నవలలు గలవు.

జీవిత చరిత్రములు:- ఆసియాఖండ విజ్ఞాన రహస్యములు, దేశనాయకుల చరిత్రలు వగైరా.

ఆనందమయములు:- పడకటింటి రహస్యాలు, సతీపతి కుతూహల రహస్యములు వగైరా.

చిరునామా:- ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ, బుక్ సెల్లర్ అండు పబ్లిషర్.

జయశంకర్ అండు కంపెని; 13/79, బొడ్డు రామయ్యగారి సందు;

బురు పేట, విశాఖపట్నము.

ద్రామాలు:- బలిజేపల్లి, పానుగంటి, రామనారాయణ, చక్కావధానలు, కోలాచల, చిలకమర్తి, ద్రోణరాజు, చెన్నపట్నం, కాకినాడ, బెజవాడ, రాజమండ్రి వగైరా ప్రాంతముల ఎన్నో వందల ద్రామాలు కలవు.

కీర్తనలు:- అద్యాత్మరామాయణము, కబీరుదాసు, భగవన్నామ, రామదాసు, హరిభజన, హరినామ వగైరా కీర్తనలు.

హరికథలు:- అనసూయ, చంద్రహాస, సావిత్రి, పెద్దదాసు, రుక్మాంగద వగైరాలు.

నాటకములు:- ధర్మాంగద, మైరావణ, నంతవేలూరు, ప్రహలాదలు, వీరభద్ర. రామ నాటకములు వగైరాలు.

పదములు:- కుశలాయకం, గంగావివాహము, వైకుంఠమహాత్మ్యం, శారదరామాయణము మొదలగునవి.

బింగంకథలు:- కాంభోజ, కామమ్మ, బొబ్బిలి, బాలనాగమ్మ, కమ్మరి గుండయ్య వగైరా.

యక్షగానములు:- కపటవేశ్య నాటకము, రుక్మాంగద, గరుడాచలము వగైరా.

పాటలు:- ఊర్మిభాజేవి, తులసీగోవిందము, పడవపాట, మేలుకొలుపులు, విచిత్ర విడికథ నవాలు, లడ్డూ, పకోడి సంవాదం చెన్నపట్నం, బెజవాడ, రాజమండ్రి, మొదలగునవి.

ద్వీపదలు:- బాలభాగవతము, నలచరిత్ర. వగైరాలు.

సంగీతములు:- గాయనగాయనీయ పరిజాతము, సంగీతసర్వార్థ సారసంగ్రహము, గావవిధ్యావినోదిని, గట్టుపల్లివారివి మొదలగునవి.

వైద్య గ్రంథములు:- బాహుటము, చింతామణి, ప్రసిద్ధ ఆంగ్లేయ ఔషధయోగములు, వైద్యనిఘంటువులు, శుశ్రుతశారీరస్తానం చెన్నపట్నం, రాజమండ్రి, బెజవాడ తదితర ప్రాంతముల వైద్య గ్రంథములు చాలకలవు.

జ్యోతిషగ్రంథములు:- కాలచక్రం, బృహజ్జాతకం, చెన్నపట్నం, బెజవాడ, రాజమండ్రి, కాకినాడ తదితర ప్రాంతముల వగైరా ఎన్నో కలవు.

అట్లు, పాకశాస్త్రములు, ఛాందసములు, వర్తక మర్మములు మొదలగునవి.

చిరునామా:- ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ, బుక్ సెల్లర్ అండు పబ్లిషర్.

జయశంకర్ అండు కంపెనీ; 13/79, బొడ్డురామయ్యగారి సందు;

బురువేట, విశాఖపట్నము.

సృష్టాత్మకము	2-0-0	గ్రేజు 3-0-0	వేదాంత భక్తి కీర్తనలు	0-1-0
గాలచక్రము	1-0-0	గ్రేజు 1-8-0	యాజుషప్రయోగ చింతామణి	2-0-0
గ్రానప్రదీపిక అను మళయాళ ప్రశ్నలు			ప్రతీచూడామణి	2-0-0
		వెల 5-0-0	సకల మంత్రోపాసనకృమము	0-6-0
తిలకఫల విజ్ఞానమను పుట్టుమచ్చల			దేవీస్తోత్రకదంబము	0-8-0
ఫలము	0-3-0		శివస్తోత్రామృతం	0-4-0
శేషభవచపట్టి ప్రశ్న శాస్త్రము	0-8-0		కవిచౌడప్ప శతకం	0-2-0
రసయోగ రత్నాకరము	2-0-0		కల్కిపురాణము	0-12-0, 1-4-0
సుశ్రుత శారీరస్తానము	2-8-0		తెనాలిరామలింగవి కథలు	0-4-0
సర్వశాస్త్రము	0-8-0		రంగదాసు భజన కీర్తనలు	0-4-0
షర్మత్ పాక రత్నావళి	0-6-0		సుశీల మైనావతి	0-8-0
సహదేవ పశుచికిత్స	0-6-0		మరకతవల్లి	0-10-0
వైద్య శతశ్లోకి	0-4-0, 0-6-0		శమంతనేన	0-4-0
అనుపాన మంజరి	0-8-0		దొరికితివిరా దొంగ	0-6-0
నాడినిదానము తాత్పర్యం	0-4-0		నేనే దొంగను	0-8-0
నాడిజ్ఞానము	0-4-0		విషాద వాసంతిక	0-6-0
బ్రహ్మవిద్య	0-2-0		వలపుల మడుగు	0-4-0
శుష్క వేదాంత తమోభాస్కరము	3-0-0		శకుంతల జనన నాటకం	0-8-0
సీతారామాంజనేయ సంవాదము			వైకుంఠ మహాత్మ్యం	0-8-0
సంగ శేషచలశాస్త్రిగారి ఆంధ్రటీకా			ఉమాకళ్యాణం బాణాసురయుద్ధం	0-12-0
తాత్పర్య విశేషార్థ సమన్వితము			కపటవేశ్యా నాటకం	0-10-0
వెల 3-8-0 గ్రేజు 6-0-0			మైరావణ నాటకం	0-8-0
కై వల్యనవసీతము	5-8-0		ధర్మాంగద నాటకం (పాల్కుట్ల)	0-6-0
ధ్యానామృతం	0-6-0		ఉమా నాటకం (తిరునగరు)	0-4-0
సమ్మోహనశాస్త్రము అండు అదృష్ట			వీరభద్ర నాటకం త్వరకవి	0-10-0
కాజము	1-8-0		పడకటింటి రహస్యాలు	1-0-0
అధ్యాసన చక్రము	0-4-0		ఇంకా అనేక రకములు గలవు.	

కాలమానపరిస్థితుల సనుసరించి ధరలు మారుచుండును.

చిరునామా:— ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ, బుక్ సెల్లర్ అండు పబ్లిషర్.
 జయశంకర్ అండు కంపెనీ; 13/79, బొడ్డు రామయ్యగారి నందు;
 National Library, బుద్ధ పేట, విశాఖపట్నము.

Calcutta-27.

సవిన ప్రింటర్లు, విశాఖపట్నం: 3-11-51.